

URADNI LIST

SLOVENSKEGA NARODNO OSVOBODILNEGA SVETA IN NARODNE VLADE SLOVENIJE

Letnik I/II.

V Ljubljani dne 4. julija 1945

Številka 14.

VSEBINA:

122. Odredba o poslovanju trgovinskih obratov v dobi zamenjave.
123. Odredba o razdeljevanju blaga, ki je pod zaporo.
124. Odredba o podaljšanju roka za izdajo šoferskih izkaznic.

125. Odredba o izdajanju začasnih delovnih izkaznic.
126. Razglas o novih najemninah.
127. Razglas o odtegnitvi preletiskanih znamk in uvedbi enotnih jugoslovanskih poštnih znamk.

Uredbe, odredbe (naredbe) in drugi razglasi ministrstev Narodne vlade Slovenije

122.

Odredba

ministrstva za trgovino in oskrbo o poslovanju trgovinskih obratov v dobi zamenjave

Vsi trgovinski obrati morajo najkasneje do 4. julija 1945 zaključiti svoje poslovanje v dosedanji valuti in s tem v zvezi izvršiti popis vsega blaga, ki ga imajo v zalogi.

Zaradi tega ostanejo trgovine z živili zaprte dne 2. in 3. julija t. l. Z rednim poslovanjem morajo pričeti 4. julija, od katerega dne prodajajo vse blago v novih dinarjih po novem ceniku, ki bo pravočasno objavljen.

Vsi ostali trgovinski obrati prično z rednim poslovanjem ko zamenjajo denar. Pričetek poslovanja objavijo trgovci sami na vidnem mestu svojega obrata.

Ljubljana dne 30. junija 1945.

Minister za trgovino in oskrbo:
/ Dr. Lado Vavpetič s. r.

123.

Odredba

ministrstva za trgovino in oskrbo Narodne vlade Slovenije o razdeljevanju blaga, ki je pod zaporo

V smislu svoje odredbe z dne 23. maja 1945 (Ur. list št. 5) pooblašča ministrstvo za trgovino in oskrbo mestni odbor okrožnega mesta Ljubljane in okrožne odbore v Sloveniji, da opravljajo razdeljevanje vsega blaga, ki je pod zaporo, v okviru njim dodeljenih količin.

Kolikor ne bo ministrstvo za trgovino in oskrbo pridržalo razdeljevanje okrožnim odborom samim, razdele dodeljeno blago okrožni odbori po okrajih; okrajni odbori pa izdajajo nakaznice potrošnikom glede na potrebe posameznikov.

Vse s tem zvezane trgovske posle morajo opravljati podružnice Nabavnega zavoda za Slovenijo (NAVODA) oziroma njihove poslovalnice s pomočjo zadrug in trgovcev, detajlistov ter prizadetih obrtnikov.

Ministrstvo za trgovino in oskrbo si pridržuje izdajanje nakaznic za blago, ki jo pod zaporo, in sicer za vojaške ustanove, kolikor jih po predpisih oskrbujejo civilne ustanove; dalje za potrebe ustanov zvezne vlade, kakor tudi za potrebe osrednjih ustanov federalne Slovenije in končno za nabavo proizvajalnih sredstev industrije.

Ta odredba poslana obvezna za okoliš mestnega odbora, za okrožje Ljubljana in za ostala okrožja Slovenije s 1. julijem 1945.

Hkrati z nastopom obveznosti te odredbe za posamezna okrožja izgubi odredba z dne 23. maja 1945 veljavo tudi kolikor dopušča samo proti nakaznicam nabavo tistega blaga, ki ni pod zaporo, pa je večje vrednosti ali gre za večje količine.

Ljubljana 28. junija 1945.
Št. IV. 2286/1.

Minister za trgovino in oskrbo:
Dr. Lado Vavpetič s. r.

124.

Odredba

ministrstva za notranje zadeve o podaljšanju roka za izdajo začasnih šoferskih izkaznic

Člen 1.

Rok za izdajo začasnih šoferskih izkaznic, določen v čl. 3. odredbe o začasnih šoferskih izkaznicah, Ur. list št. 95/8 z dne 13. junija 1945, se podaljša do 20. julija 1945.

Člen 2.

Ta odredba stopi v veljavo z dnem objave.

Minister za notranje zadeve:
Polž Zoran s. r.

125.

Odredba

ministrstva za socialno politiko
o izdajanju začasnih delovnih izkaznic

1.

Da nadaljnje odredbe veljajo samo poslovne knjižice, izdane po predpisih uredbe z zakonsko močjo o legiti-

macijah delavcev in nameščencev z dne 24. marca 1938, M. s. št. 267 (torej stare jugoslovanske poslovne knjižice).

2.

Vse dosedanje poslovne knjižice, delovni izkazi in podobno, ki so bili izdani od italijanskih, nemških ali madžarskih okupatorskih oblastev ali pa tudi od naših oblastev, razen poslovnih knjižic, izdanih v času bivše Jugoslavije na podlagi uredbe, navedene pod t. 1., se razveljavljajo.

3.

Vsi delojemalci, delavci in nameščenci, ki so zavezani imeti poslovne knjižice na podlagi gornje uredbe, a starih predvojnih (jugoslovanskih) poslovnih knjižic nimajo, si morajo najkasneje do 15. julija 1945 priskrbeti pri svojih pristojnih KNOO nove začasne delovne izkaznice.

4.

Nove začasne delovne izkaznice priskrbi preko KNOO delojemalcem Javna borza dela v Ljubljani brezplačno.

5.

Nadrobna navodila o postopku pri izdajanju začasnih delovnih izkaznic predpiše Javna borza dela v Ljubljani.

6.

Ta odredba stopi v veljavo z dnem objave v Uradnem listu.

Ljubljana dne 30. junija 1945.

III. št. 21/1-45-23.

Ministrstvo za socialno politiko:
pomočnik ministra
Tomaz Tone s. r.

126.

Razglas ministrstva za socialno politiko o novih najemninah

Glede na zamenjavo denarja in določitev novih mezd in plač ter novih cen življenjskih potrebščin bo v smislu čl. 3. uredbe o stanovanjih in poslovnih prostorih ministrstvo za socialno politiko s posebno uredbo prilagodilo najemnine novim razmeram.

Zato veljajo stare najemnine, ki jih bodo najemniki plačali za čas od 1. julija 1945 dalje, kot zneski, plačani na račun najemnin, ki bodo na novo določene. Razlike se bodo poračunale po izidu omenjene uredbe.

Ministrstvo za socialno politiko

Občevaljavne odredbe in razglasi raznih oblastev, zavodov in ustanov

127.

Razglas

Poštna direkcija v Ljubljani razglasa, da prenehajo s 1. julljem 1945 veljati na njenem območju pretiskane pokrajinske, nemške in madžarske pošne znamke. Z navedenim dnem so za frankiranje pošnih pošilk veljavne samo enotne jugoslovanske pošne znamke in sicer po pristojbeniku, ki je bil objavljen v Službenem listu demokratske federativne Jugoslavije z dne 15. maja 1945, št. 32.

V Ljubljani dne 29. junija 1945.
Dir. št. 4073a/1945.

Direkcija pošte, telegrafa in telefona
v Ljubljani

URADNI LIST

SLOVENSKEGA NARODNO OSVOBODILNEGA SVETA IN NARODNE VLADE SLOVENIJE

Letnik I-II.

Priloga k 14. kosu z dne 4. julija 1945.

Številka 4.

Objave

Sodna oblastva

Trgovinski register

Vpisi:

42. Sedež: Ljubljana.
Dan vpisa: 25. junija 1945.
Besedilo: Zarja, splošno pečarstvo Kozelj-Kovče.
Obratni predmet: Izdelovanje in prodaja peči.
Družbena oblika: Javna trgovska družba od 1. julija 1945.
Družbeniki: Kozelj Franc, pečarski mojster v Tacnu št. 51; Kovče Anton, pečar v Ljubljani, Celovška c. 102.
Družbo zastopata in zanjo podpisujeta oba družbenika, in sicer vsak samostojno na ta način, da bosta pod napisano, natiskano ali štampiljirano besedilo firme pristavila svoj lastnoročni podpis.
Delegat ministrstva za pravosodje pri okrožnem kot trgovinskem sodišču v Ljubljani, odd. III.,
dne 22. junija 1945.
Fi 6/45 — Rg A VIII 77/1

Spremembe in dodatki:

43. Sedež: Ljubljana.
Dan vpisa: 25. junija 1945.
Besedilo: Delniška družba pivovarne Union.
Izbrisejo se člani upravnega sveta dr. Dinko Puc zaradi smrti, Fazarinc Anton, dr. Luckmann Friderik, dr. Mastracchi Manes Salvatore, dr. & ing. Mautner-Markhof Georg Heinrich, dr. Pestotnik Pavel, ing. Pirkmajer Milko, dr. Pitacco Giorgio, Turk Rajko, Urbas Miroslav in Zituik Rudolf.
Delegat ministrstva za pravosodje pri okrožnem kot trgovinskem sodišču v Ljubljani, odd. III.,
dne 22. junija 1945.
Rg B I 34/56

44. Sedež: Ljubljana.
Dan vpisa: 4. junija 1945.
Besedilo: Jugo-Lutz, družba z o. z.
Po sklepu izrednega občnega zbora z dne 5. V. 1945 se je spremenila družbena pogodba v § 1.
Besedilo firme odslej: Rupena-Lutz, družba z o. z.

Izbrise se poslovodja Pire-Geyer Matilda.

Delegat ministrstva za pravosodje pri okrožnem kot trgovinskem sodišču v Ljubljani, odd. III.,
dne 30. maja 1945.
Rg C 81/11

45. Sedež: Ljubljana.
Dan vpisa: 1. junija 1945.
Besedilo: R. Miklauc »Pri Škofcu«.
Novo vstopivši družbenik Šmid Andrej ima tudi pravico samostojno zastopati tvrdko in zanjo podpisovati na ta način, da pod tiskanim ali od kogar koli pisanim besedilom firme pristavi svojeručno svoj podpis.
Delegat ministrstva za pravosodje pri okrožnem kot trgovinskem sodišču v Ljubljani, odd. III.,
dne 30. maja 1945.
Družb. II 55/15

46. Sedež: Ljubljana.
Dan vpisa: 8. junija 1945.
Besedilo: Privilegovana agrarna banka a. d. filijala v Ljubljani.
Na osnovi odločbe Narodne vlade Slovenije — ministrstva za finance v Ljubljani z dne 29. maja 1945, zap. št. 66, se izbriše dosedanji sekvester dr. Josip Lavrič, vpiše pa se kot delegat ministrstva za finance tovariš Jošt Ivan, uradnik Privilegovane agrarne banke a. d., filijale v Ljubljani, pod čigar vodstvom se bo nadaljevalo poslovanje banke in ki bo podpisoval banko tako, da bo pod besedilo tvrdke pristavil svoj lastnoročni podpis.
Delegat ministrstva za pravosodje pri okrožnem kot trgovinskem sodišču v Ljubljani, odd. III.,
dne 7. junija 1945.
Rg B III 118/11

Izbrisi:

47. Sedež: Ljubljana.
Dan izbriša: 18. junija 1945.
Besedilo: Jos, Podkrajšek,

Obratni predmet: Trgovina z drobnim blagom.

Zaradi opustitve obrata.

Delegat ministrstva za pravosodje pri okrožnem kot trgovinskem sodišču v Ljubljani, odd. III.,
dne 15. junija 1945.
Rg A III 93/3

Zadružni register

Spremembe in dodatki:

48. Sedež: Ljubljana.
Dan vpisa: 1. junija 1945.
Besedilo: Pokojninska zadruga v Ljubljani zadruga z omejenim jamstvom.
Izbrise se član upravnega odbora dr. Pretnar Josip, vpiše pa se član upravnega odbora Levičnik Avgust, uradnik v Ljubljani, Bleiweisova c. 6.
Delegat ministrstva za pravosodje pri okrožnem kot trgovinskem sodišču v Ljubljani, odd. III.,
dne 3. maja 1945.
Zadr. IV 104/5
49. Sedež: Šmartno ob Savi.
Dan vpisa: 1. junija 1945.
Besedilo: Kmetijska strojna zadruga z omejenim jamstvom v Šmartnem ob Savi.
Izbrise se član upravnega odbora Dovč Ivan, vpiše pa se član upravnega odbora Zupančič Franc, posestnik v Šmartnem ob Savi št. 12.
Delegat ministrstva za pravosodje pri okrožnem kot trgovinskem sodišču v Ljubljani, odd. III.,
dne 30. maja 1945.
Zadr. III 40/5

Razna oblastva

Preklie.

Originalna legitimacija, izdana od Glavne trofejne baze št. 10.516, s katero se dovoljuje uporaba avtomobila DKW, je proglašena za neveljavno.

Duplikat gornje izkaznice je veljaven.

Štab za repatriacijo vojnih ujetnikov in internirancev v Ljubljani,
dne 25. junija 1945.

Razno

388

Vabilo

na III. izredni občni zbor
Kreditnega zavoda za trgovino
in industrijo v Ljubljani,

ki bo v ponedeljek, dne 23. julija 1945
ob 11. uri dop. v veliki sejni sobi zavoda
v Ljubljani, Prešernova ulica št. 50, z
nastopnim

dnevni redom:

1. Volitev članov upravnega sveta.
2. Volitev nadzornega odbora.

Po § 17. družbenih pravil imajo pravo
glasovanja na občnem zboru delničarji,
ki založe vsaj šest dni pred občnim
zborom, torej do dne 9. julija 1945
delnice, utemeljujoče njih glasovalno
pravo, pri likvidaturi Kreditnega za-
voda za trgovino in industrijo v Ljubljani,
kjer se jim izdajo legitimacije.

Posesi 25 delnic daje pravico do enega
glasu (§ 16. družbenih pravil).

V Ljubljani dne 27. junija 1945.

Upravni svet

380

Objava.

Izgubila sem izpričevalo II. razreda
meščanske šole zavoda Lichtenhurn v
Ljubljani za l. 1943./44. na ime Barbič
Mara iz Borovnice. Proglašam ga za
neveljavno.

Barbič Mara

385

Objava.

Izgubila sem izpričevalo o završnem
znanju IV. razreda dekl. meščanske šole
zavoda Lichtenhurn v Ljubljani iz leta
1938. na ime Godina Marija iz Srednje
Dolnice, okr. Dol. Lendava. Proglašam
ga za neveljavno.

Godina Marija

Objava.

389

Izgubila sem novi osebni izkaznici na
ime Križanič Marija in Križanič Franc in
dijaško knjižico I. drž. ženske realne gim-
nazije v Ljubljani na ime Križanič Meta.
vsi iz Ljubljane. Proglašam jih za nevel-
javne.

Križanič Marija

*

390

Objava.

Izgubil sem indeks medicinske fakultete
univerze v Ljubljani na ime Poznik Alek-
sander. Proglašam ga za neveljavnega.

Poznik Aleksander

*

391

Objava.

Uničeno mi je bilo izpričevalo II. a raz-
reda uršulinske ženske realne gimnazije v
Ljubljani za leto 1940./41. na ime Svava
Tatjana iz Ljubljane. Proglašam ga za ne-
veljavno.

Svava Tatjana

POSEBNA PRILOGA

Uradnega lista Slovenskega narodno osvobodilnega sveta in Narodne vlade Slovenije"
z dne 4. julija 1945

Ponatis

iz osrednjega „Uradnega lista Demokratične federativne Jugoslavije“ št. 36.

Številka 36 z dne 29. mafa 1945.

319.

Na predlog ministrskega sveta demokratične federativne Jugoslavije izdaje Predsedništvo Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije na podstavi člena 4. odloka o vrhovnem zakonodajnem in izvršilnem narodnem predstavniškem zboru Jugoslavije kot časasem organu vrhovne narodne oblasti v Jugoslaviji med narodno osvobodilno vojno tale

zakon

o postopku z imovino, katero so lastniki morali med okupacijo zapustiti in z imovino, katero so jim odvzeli okupator in njegovi pomagači

Člen 1.

Vsa imovina fizičnih in pravnih oseb na območju Jugoslavije, katero so lastniki oziroma uživalci morali zapustiti med okupacijo države, kakor tudi imovina, ki je bila iz plemenskih, verskih, narodnih ali političnih razlogov proti njihovi volji z odškodnino ali pa brez nje po okupatorju ali njegovih pomagačih kakor koli odvzeta, najsi je zapuščena ali je pod pritiskom okupatorskih oblastev prešla v last drugih oseb (člen 2. odloka Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije z dne 21. novembra 1944), se takoj vrne lastnikom ne glede na morebitne zahteve imetnika imovine zoper lastnika v zvezi s to imovino. Radi vrnitve imovine se mora lastnik obrniti do pristojnega sodišča.

Če je bila imovina uničena, šla v kvar, se razgubila ali temu podobno, ostane lastniku pravica, zahtevati od odgovornih oseb povračilo škode s civilno pravdo, oziroma se koristiti s predpisi o povračilu vojne škode.

Z imovino po tem zakonu se morajo razumeti nepremičnine, premičnine in pravice, kakor zemljiška posestva, hiše, poljišvo, gozdovi, podjetja s svojimi napravami, zaloga-mi, vrednostni papirji, dragotine, deleži, dolnice, družbe, društva vsake vrste, skladi, užitne pravice, udeležba pri obratih in podjetjih, avtorska pravica, pravica industrijske svojine, kakor tudi vse pravice do spređaj omenjenih predmetov, izvzemši rudarske pravice.

Člen 2.

Vrnitev dohodkov oziroma plodov lastniku hkrati z imovino kakor tudi povračilo sedanjemu imetniku za zboljšave, ki jih je napravil na vrnjenem posestvu, se obravnava po predpisih državljskega zakonika, če se stranke same med seboj ne sporazumejo.

Z vrnjenega posestva se izbrišejo vsa stvarna bremena, ki so nastala odkar je bila imovina lastniku odvzeta.

Če je vestni imetnik v času ko je posestvo imel, zbrisal s posestva stvarna bremena, tako da se lastniku vrne brez bremen ali z manjšimi bremenmi, ima za ta znesek terjatveno pravico zoper lastnika, katero lahko zavaruje z hipoteko.

Spore po tem čleu rešuje pristojno narodno sodišče.

Imetnik ne more vezati predaje imovine lastniku s pogojem predhodnega izplačila terjatev, ki so mu priznane.

Člen 3.

Kdor koli je dobil v posest imovino, navedeno v členu 1. tega zakona, jo mora prijaviti in predati pristojni Upravi narodne imovine ne glede na to, ali je imovino kupil, si jo brez pravice prilastil, jo prejel v hrambo ali pa jo kakor koli drugače dobil v roke.

Ko zberejo okrožni odbori potrebne podatke pri okrajnih in krajevnih odborih, so dolžni prijaviti pristojni Upravi narodne imovine listo imovino, ki je ostala zapuščena.

Člen 4.

Imovino, omenjeno v členu 1. tega zakona, upravlja Državna uprava narodne imovine po osebah, ki jih postavi sama za upravitelje, do trenutka ko se imovina izroči lastniku na podstavi odločbe sodišča ali do odločbe sodišča o prenosu uprave imovine na bližnjega sorodnika po določbah tega zakona.

Državna uprava narodne imovine je dolžna izročiti lastniku imovino, ki ji je poverjena v upravo, brž ko se lastnik s tako zahtevo zglosi in predloži sodno odločbo, in to brez plačila takse.

Člen 5.

Če je nedvomno ugotovljeno, da je lastnik umrl, kakor tudi če se lastnik ne zglosi, mora sodišče na zahtevo izročiti imovino v upravo bližnjim sorodnikom.

Če se zglosi več bližnjih sorodnikov sočasno, se jim izroči imovina po vrsti in po delih, po katerih bi jim bila prisojena v dedovanje skladno s predpisi državljskega zakonika, ki bi se uporabil ob dedovanju. Če je napravljena oporoka, ima oporočni dedič prednost.

Kdor si lasti pravico do dedovanja take imovine, ne more pri sodišču zahtevati, naj se mu izroči imovina kot dediščina, pred pretekom enega leta odkar se jo vojna končala.

Če zahtevajo do sodne odločbe o dedovanju drugi sorodniki, ki imajo po prvem odstavku tega člena pravico do upravljanja, naj se jim izroči imovina ali del imovine v upravo, odloči o taki zahtevi pristojno narodno sodišče.

Kdor ima na imovini, izročeni v upravo, užitne pravice, obdrži te svoje pravice po splošnih predpisih državljske zakonodaje, ki velja na ozemlju, kjer je imovina. Kdor ima proti lastniku imovine pravico do preživljanja, lahko ostvarja to pravico iz imovine, izročene v upravo.

Za bližnje sorodnike se štejejo: zakonci in kdor je z lastnikom ali z njegovim zakoncem o sorodu v prvi navzgornji in navzdolnji vrsti, bratje in sestre, nadalje posvojence in posvojenka, posvojitelj in posvojiteljica, rednik in rejence.

Člen 6.

Pri odločanju o izročitvi imovine bližnjim sorodnikom v upravo se mora sodišče ravnati po razlogih pravičnosti nasproti rodbini, ki je padla v nesrečo, kakor tudi nasproti koristim narodnega gospodarstva v smislu člena 5. odloka

Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije z dne 21. novembra 1944, in če je imovina velika, odstopili v upravo samo del imovine, da se ne bi nezasluženo kopičilo bogastvo v rokah tistega, kateremu se daje imovina v upravo.

V odloku o odstopu imovine sorodnikom v upravo navede pristojno narodno sodišče, kateri del imovine se daje v upravo kakor tudi kateri del dohodkov se daje upravitelju v uživanje. Presežek čez izročeni del imovine ostane še dalje pod neposredno upravo Državne uprave narodne imovine, presežek čez odobreni del dohodkov pa se izroči Državni upravi narodne imovine za lastnikov račun.

Za obremenitev in odsvojitve v neogibno potrebnih ali za imovino koristnih primerih je treba odobritve pristojnega narodnega sodišča, in to na predlog Uprave narodne imovine. Komur sta bodisi sodišče bodisi Državna uprava narodne imovine poverila upravo imovine, ta odgovarja gnotno in kazensko za pravilno upravljanje in hrambo poverjene mu imovine v korist neposrednih lastnikov ali dedičev.

Državni upravi narodne imovine gre pravica nadzorstva nad poslovanjem upraviteljev, ki jih je odredilo pristojno sodišče.

Kako naj se nadzoruje poslovanje oseb, katerim je sodišče poverilo imovino iz člena 1. tega zakona v upravo, se predpiše s posebnimi navodili.

Clen 7.

Gotovina, vrednostni papirji in dragotnine se izročijo sorodnikom samó, če je to potrebno za dobro upravljanje imovine, obratovanje podjetja ali obrta, oziroma za njihovo vzdrževanje, kolikor je bil lastnik po zakonu za to zavezan. Vse ostale premičnine se morajo takoj izročiti v hrambo in upravo sorodnikom, katerim se je poverila uprava imovine.

Clen 8.

Industrijska, trgovinska, obrtniška, posredniška ali katera koli druga podjetja ali obrti kakor tudi obrati svobodnih poddincev, kolikor jih ni lastnik odstopil okupatorju ali dal okupatorju na razpolago in so temu rabili za vojevanje, se vrnejo lastniku z vsem inventarjem in ostalimi predmeti vred, ki so njegova last. V ostalem pa se je treba ravnati po členi 2. tega zakona. Predpisj členov 5. in 6. tega zakona se uporabljajo tudi v takem primeru.

Clen 9.

Kdor je ob pogojih iz člena 1. tega zakona moral zapustiti prostore, kjer je izvrševal kak obrtniški, trgovinski, industrijski ali drug obrt, ima pravico, da se vrne v te prostore, če obrt nadaljuje.

Do prostorov imajo pravico tudi sorodniki v prvi navzgornji in navzdolnji vrsti in zakonec, ki je dobil imovino v upravo, če nadaljujejo ta obrt, ob pogojih prvega odstavka tega člena.

Clen 10.

Skladno z zgoraj navedenimi načeli se obravnava tudi vprašanje o vrnitvi užitne pravice, avtorskih pravic, pravic industrijske svojine, koncesij, vrnitve skladov, delnic, udeležbe pri obrtih in podjetjih in drugo.

Clen 11.

Kdor se ne ravna po določbah prvega odstavka člena 3. tega zakona, se kaznuje v denarju do četrte vrednosti neprijavljene tuje imovine, ki jo ima, ali pa s prisilnim delom do enega leta.

Taka oseba se v primeru zavestnega prikrivanja tuje lastnine iz koristoljubja kakor tudi v primeru moralne brezobzirnosti pri pridobitvi tuje imovine kaznuje poleg denarne kazni tudi še s prisilnim delom do treh let.

Ce je dobila taka oseba od bližnjih sorodnikov tujo imovino v upravo, se ji odvzame pravica, upravljati imovino.

Clen 12.

Uslužbeni Državne uprave narodne imovine in tisti, katerim ta poveri upravljanje imovine iz prvega odstavka člena 1. tega zakona, odgovarjajo za svoje poslovanje po zakonu o zaščiti narodne imovine.

Clen 13.

Natančnejša navodila za izvrševanje tega zakona predpiše minister za pravosodje zvezne vlade sporazumno z ministri za industrijo, za trgovino in preskrbo in za kmetijstvo.

Clen 14.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se objavi v »Uradnem listu demokratske federativne Jugoslavije«.

Beograd dne 24. maja 1945.

Predsedništvo

Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije

Tajnik:

M. Peruničić s. r.

Predsednik:

Dr. I. Ribar s. r.

320.

Na predlog ministrskega sveta demokratske federativne Jugoslavije izdaje Predsedništvo Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije na podstavi člena 4. odloka o vrhovnem zakonodajnem in izvršilnem narodnem predstavniškem zboru Jugoslavije kot začasnem organu vrhovne narodne oblasti v Jugoslaviji med narodno osvobodilno vojno tale

zakon

o odvzemu vojnega dobička, pridobljenega med sovražnikovo okupacijo

Clen 1.

Za vojni dobiček, ki spada pod določbe tega zakona, se šteje tisti presežek (povečanje) imovine v kateri koli obliki, ki ga je imela na dan 9. maja 1945 pravna ali fizična oseba čez imovino, katero je imela na dan 6. aprila 1941, in ki izvira iz gospodarskega ali drugega poslovanja med vojno v državi ali zunaj nje ob izkoriščanju izjemnih vojnih razmer in ljudske stiske ter presega normalni dobiček, ki bi ga mogla ta oseba doseči ob navadnih (rednih) pogojih pridobivanja, pa v svoji skupni vrednosti znaša več ko 25.000 dinarjev DFJ.

Clen 2.

1. Za vojni dobiček se šteje tudi tisti del imovine, pridobljene v času, označenem v členu 1., ki se je uporabil za kakršne koli investicije ali za popravilo škode, nastale v tem času na imovini vojnega dobičkarja, ali ki se je uporabil za odplačilo njegovih dolgov, napravljenih pred 6. aprilom 1941.

2. Za vojni dobiček se šteje tudi tista imovina iz člena 1., ki se je med vojno z dedovanjem, kot dota ali z daritvijo prenesla na drugega.

3. Za vojni dobiček se ne šteje dobiček samostojnega obrtnika, ki ni zaposloval več ko 1 pomočnika in 1 učenca, in dobiček kmetovalca, ki ni uporabljal stalno najemne delovne moči. Za stalno uporabljane najemne delovne moči ne šteje tista najemna delovna moč, ki je bila, najsi tudi stalno, uporabljana v kmetem gospodarstvu ali v obrtniškem obratu, da bi se z njo nadomestila zaradi vojne (odhoda v vojsko, internacije, ujetništva, poboja itd.) izgubljena delovna moč.

4. Če je kdo iz člena 1. zaradi neposrednega učinkovanja vojnih dogodkov trpel škodo, v taki meri, da je bila vrednost njegove celotne imovine na dan osvoboditve manjša od njene vrednosti na dan 6. aprila 1941, ne spada pod določbe tega zakona.

5. Ne šteje se za vojni dobiček po odstavku 1. tega člena, če je svoje dolgove poplačal kdo, ki ga je po členu 2. uredbe o likvidaciji kmetjskih dolgov z dne 26. septembra 1936 šteti za kmetovalca, čigar posestvo pa ne presega površine 10 ha za obdelovanje sposobne zemlje, oziroma pri rodbinski za drugi 20 ha take zemlje.

Člen 3.

1. Okrajni narodno osvobodilni odbor pozove fizične osebe, okrožni narodno osvobodilni odbori pa pozovejo pravne osebe, o katerih velja prepričanje, da so vojni dobičkarji, naj vložijo prijave o svojem dobičku med vojno.

2. Za pravne osebe vložijo prijavo njihov predstavnik, za sklade in osebe pod skrbstvom pa skrbnik.

3. Če je vojni dobičkar umrl in se je njegova imovina prenesla na dediče ali obdarovance ali prejemnike dote, morajo vložiti prijavo dediči oziroma obdarovanci oziroma prejemniki dote, vsak za tisti del imovine iz vojnega dobička, ki ga je podedoval ali dobil v dar oziroma prejel kot doto.

Člen 4.

1. Višino vojnega dobička določi komisija 5 članov, ki jih postavlja in zamenjuje tisti narodno osvobodilni odbor, v čigar sestavi je davčni oddelek, za pravne osebe pa komisija 5 članov, ki jih postavlja in zamenjuje okrožni narodno osvobodilni odbor.

2. Višino vojnega dobička ugotovi komisija tistega narodno osvobodilnega odbora, v čigar območju je imel vojni dobičkar med okupacijo stalno svoj obrat; če je imel enega ali več obratov v območju raznih davčnih oddelkov ali če ni imel stalnega obrata, ugotovi višino vojnega dobička komisija tistega narodno osvobodilnega odbora, v čigar območju ima vojni dobičkar svoje gospodinjstvo.

3. Za pravno osebo je pristojna komisija tistega okrožnega narodno osvobodilnega odbora, v čigar območju je imela uprava pravne osebe svoj sedež na dan osvoboditve.

Člen 5.

1. Pristojni narodno osvobodilni odbori morajo od dne razglasitve tega zakona zbirati podatke za vsakega vojnega dobičkarja. Vsa oblastva, ustanove in osebe so dolžne dajati narodno osvobodilnim odborom na njih zahtevo vse podatke, ki jih imajo o poslovanju posameznih vojnih dobičkarjev.

2. Prav tako je dolžan kdor koli je v času, navedenem v členu 1. tega zakona, otujil nepremičnine ali kdor je otujil naenkrat zlata, nakita in drugih premičnin v vrednosti nad 5000 dinarjev DFJ, da v roku 30 dni od dne razglasitve splošnega javnega poziva iz člena 3. prijavi pristojnemu narodno osvobodilnemu odboru kupčevo ime in prodajno ceno.

Člen 6.

Finančni organ, ki ga odredi pristojni narodno osvobodilni odbor kot referenta za vojni dobiček, sestavi za pristojno komisijo po prijavah, referatih (kjer ni prijav) in zbranih podatkih oziroma svoji osebni vednosti predloge o višini vojnega dobička.

Člen 7.

1. Komisija ugotovi višino vojnega dobička po svobodni oceni, pri čemer je treba upoštevati predvsem prijavo oziroma referat, zbrane podatke in referentov predlog o vojnem dobičku.

2. Sejam komisije prisostvuje in ji pri delu pomaga referent za vojni dobiček pristojnega narodno osvobodilnega odbora.

3. Preden začno poslovati, se člani komisije zaprisežejo.

4. Razprave komisije so javne.

Člen 8.

Po prednjih določbah ugotovljeni vojni dobiček se odzame vojnemu dobičkarju celotno v korist sklada za pod-

piranje oškodovanih krajev ter žrtev vojne in fašistične okupacije.

Člen 9.

O ugotovljenem vojnem dobičku obvesti komisija vojnega dobičkarja pisмено. Dolžan je plačati ugotovljeni denarni znesek vojnega dobička v roku 30 dni od dne priobčiltve.

Če vojni dobičkar dokaže, da mu glede na nelikvidnost njegove imovine ni mogoče plačati določeni znesek vojnega dobička v roku 30 dni, mu sme komisija dovoliti odplačevanje v obrokih skladno z določbami o neposrednih davkih. Poleg tega se objavi odločba komisije o vojnem dobičku na vidnem mestu v zgradbi, kjer komisija posluje.

Člen 10.

Vojni dobičkar se lahko pritoži zoper višino ugotovljenega vojnega dobička na komisijo, navedeno v členu 11. Pritožba se vložijo pri narodno osvobodilnem odboru, pri katerem je bila ugotovljena višina vojnega dobička, v roku 30 dni od dne priobčiltve odločbe o višini vojnega dobička.

Vsak polnoletni državljan(-ka) iz okoliša zadevnega narodno osvobodilnega odbora sme vložiti pritožbo zoper višino vojnega dobička, ugotovljenega po komisiji, če misli da je vojni dobiček, kakor ga je ugotovila komisija, nižji od tistega, za katerega navaja dokaze.

Člen 11.

1. O pritožbah zoper odločbe komisije okrajnega narodno osvobodilnega odbora o višini vojnega dobička odloča komisija za ugotovitev vojnega dobička pri okrožnem narodno osvobodilnem odboru, o pritožbah zoper določbe o vojnem dobičku, ki jih izda na prvi stopnji komisija okrožnega narodno osvobodilnega odbora, pa odloča komisija 5 članov, ki jih izvoli oblasni ali pokrajinski (glavni) narodno osvobodilni odbor, v federalnih deželah pa, kjer teh ni, komisija, ki jo izvoli vrhovni zakonodajni zbor.

2. Odločbe o vloženi pritožbah, ki jih morajo te komisije izdati v roku 15 dni, so pravnomočne.

Člen 12.

1. Ugotovljeni denarni znesek vojnega dobička izterja okrajni narodno osvobodilni odbor oziroma tisti krajevni narodno osvobodilni odbor, ki ga za to okrajni narodno osvobodilni odbor pooblasti.

2. Glede izterjevanja in zavarovanja se uporabljajo določbe o pobiranju neposrednih davkov.

Člen 13.

1. Vojni dobičkar, ki ne vložijo prijave o vojnem dobičku v rednem roku, mora plačati poleg ugotovljenega zneska vojnega dobička kot kazen 15 % ugotovljenega vojnega dobička, 30 % pa, če prijave tudi še v roku, ki se mu določi s posebnim pozivom, ne vložijo.

2. Denarne kazni se lahko oprostijo samo kdor dokaže, da mu je neodvratna ovira onemogočila, da bi prijavo vložil.

Člen 14.

Pravica države, odvzeti vojni dobiček, in pravica države, izrekat denarne kazni (člen 13.) in kazni prisilnega dela ne zastarata.

Člen 15.

Minister za finance se pooblašča, da izda navodila za uporabljanje tega zakona.

Člen 16.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se objavi v »Uradnem listu demokratične federativne Jugoslavije«.

Beograd dne 24. maja 1945.

Predsedništvo

Antifašističnega sveta narodno osvoboditve Jugoslavije

Tajnik:

M. Peruničić s. r.

Predsednik:

Dr. I. Ribar s. r.

321.

Na predlog ministrskega sveta demokratične federativne Jugoslavije izdaje Predsedništvo Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije na podstavi člena 4. odloka o vrhovnem zakonodajnem in izvršilnem narodnem predstavniškem zboru Jugoslavije kot začasnem organu vrhovne narodne oblasti v Jugoslaviji med narodno osvobodilno vojno tale

zakon

o zaščiti narodne imovine in njenem upravljanju

Člen 1.

Vse nepremičnine in premičnine, ki so na podstavi odloka Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije z dne 21. novembra 1944 ali na podstavi drugih zakonov prešle ali še preidejo v državno last, postanejo narodna imovina; do njenega lastništva pravica države ne zastara.

Člen 2.

1. Vse osebe in vse javne oblasti in ustanove kakor tudi uslužbenci, ki imajo na dan objave tega zakona imovino iz člena 1., morajo ne glede na način, kako je ta imovina prišla v njih roke, najdalj v roku 30 dni od uveljavitve tega zakona to imovino prijaviti Zvezni oziroma Deželni upravi narodne imovine, če tega niso že prej storili, in sicer v dveh primerkih z natančnim popisom predmetov in navedbo, kako so jih dobili.

2. Po vaseh se prijava lahko napravi tudi ustno pri krajevni oblasti, ki naredi o tem zapisnik in ga takoj pošlje pristojni Upravi narodne imovine.

Člen 3.

Kdor ima kaj narodne imovine, ne sme z njo razpolagati niti jo komur koli dajati v rabo brez pismene dovolitve Zvezne oziroma Deželne uprave narodne imovine ali tistih organov, ki jih te uprave za to pooblastijo.

Člen 4.

Vse spremembe v lastništvu imovine, navedene v členu 1. tega zakona, vse obremenitve in zadolžitve te imovine po prehodu v državno last, kakor tudi vse spremembe v stanju te imovine, povzročene s pravnimi posli, ki spadajo pod določbe člena 6. odloka Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije z dne 21. novembra 1944, nasproti državi nimajo pravnega učinka. Uprave narodne imovine so upravičene, da smejo to imovino o vsakem času njenim imetnikom odvzeti in postopati z njo kot z narodno imovino.

Člen 5.

Kdor je postavljen, da upravlja in posluje z narodno imovino ali imovino, postavljeno pod nadzorstvo države, mora to delati kot dober in vesten gospodar.

Dolžnosti tistih, ki upravlja in poslujejo z narodno imovino, so zlasti sledeče:

1. ukreniti vse, česar je treba, da se njim poverjena imovina natančno popiše in ugotovi;
2. ukreniti vse, česar je treba za zavarovanje, hrambo in umno izkoriščanje omenjene imovine;
3. vestno in o pravem času izvršiti odredbe, navodila in proizvajalne naloge, ki jih izdajo pristojna oblastva;
4. natančno poročati o poslovanju in proizvajalnih možnostih njim poverjene imovine, in v rokih, ki jih predpiše pristojno nadzorstveno oblastvo;
5. skrbno nadzirati, da se redno vodi predpisano knjigovodstvo v podjetjih in da se z narodno imovino materialno pravilno ravna;
6. predlagati, kako bi se njim poverjena narodna imovina kar najbolj umno izkoriščala.

Člen 6.

1. Osebe, katerim je poverjeno upravljanje in poslovanje z narodno imovino, so odgovorne za vestno in pravilno izvrševanje vseh predpisov, odredb in navodil, ki jih izdajo pristojna oblastva kakor tudi za zlonamerna dejanja ali nezadostno skrbnost glede zaščite, oskrbovanja in umnega izkoriščanja narodne imovine.

2. Prepovedan je tistim, ki upravlja in poslujejo z narodno imovino;

a) vsak ukrep, s katerim se razpolaga z narodno imovino v kateri koli obliki, razen v mejah pooblastitve, ki so jim jo dala pristojna nadzorstvena oblastva;

b) izdajanje poslovne tajnosti njim poverjenih podjetij, dajanje podatkov nepoklicanim osebam o stanju poslov in o notranjih razmerah v podjetju.

Člen 7.

1. Kdor se pregreši zoper predpise členov 2. in 3. tega zakona, se kaznuje:

a) z denarno kaznijo v višini do polovice neprijavljeno imovine;

b) s prisilnim delom do 3 let.

2. Kazni pod a) in b) se lahko izrečejo vsaka zase ali tudi skupno.

Člen 8.

1. Osebe, katerim je poverjena uprava ali hramba narodne imovine ali ki so pri kakj narodni imovini v službi kot delavci ali nameščenci, se kaznujejo z zaporom od enega do treh let, če postopajo z narodno imovino nevestno ali malomarno, tako da ima narodna imovina od takega postopka škodo ali se zmanjša njena proizvajalna sposobnost ali obratovanje imovine ne ustreza gospodarskemu načrtu, ki je zanjo določen.

2. Če je storjena škoda majhna, se izrečeta disciplinska kazen in povračilo škode.

Člen 9.

1. Če taka oseba okrade poverjeno ji imovino ali jo daruje ali proda v svojo osebno korist ali jo brezvestno zapravi ali dopusti, da se raznese ali da jo okradejo drugi, se kaznuje s strogim zaporom od dveh do petih let.

2. Za majhne tatvine se lahko odmeri kazen pod določeno najmanjšo mero in odredi izterjava škode.

3. V hujših primerih se dejanje, če je bilo storjeno v nameri, da se narodni imovini prizadene škoda zato, da bi se motilo narodno gospodarstvo, kaznuje po 1. 4., člena 4. zakona o pobijanju nedovoljene špekulacije in gospodarske sabotaže.

Smrtna kazen se izreče za dejanja po tem zakonu v hujših primerih, če je storilec dejanja ravnal s posebno brezobzirnostjo nasproti narodnim koristim ali jim je v hudobnem namenu povzročil veliko škodo.

Člen 10.

1. Če si taka oseba bodisi v civilni ali vojaški službi samolastno in neupravičeno prisvoji kaj narodne imovine ali vojnega plena ali imovine, ki naj šele preide v državno last ali pod državno upravo, se kaznuje s strogim zaporom od 1 do 10 let.

2. Če se taka oseba kakje imovine iz točke 1. tega člena neupravičeno polasti in jo priključj njej poverjeni imovini, se kaznuje z zaporom od 1 do 12 mesecev. Če nastane iz takega postopka državi in gospodarstvu večja škoda ali če je imel postopek značaj plenjenja ali je povzročil, da se je narodna imovina zapravila, se kaznuje krivec s strogim zaporom od 1 do 5 let.

Člen 11.

Uslužbenec, ki prevzame ali odda premično ali nepremično narodno imovino brez popisa in zoper obstoječe pred-

pise o poslovanju z narodno imovino, se kaznuje z zaporom od 6 mesecev do 2 let.

Če to stori ponovno ali če se povzroči večja škoda, se kaznuje s strogim zaporom od 1 do 3 let.

Člen 12.

Uslužbenec, ki vzame podkupnino, da bi kaj državne imovine, stanovanje ali pohištvo odstopil v rabo tistemu, ki mu je dal podkupnino, se kaznuje s strogim zaporom od 2 do 6 let. Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor je uslužbencu dal ali ponudil podkupnino.

Člen 13.

Poleg kazni, določenih v členih 7. do 12. tega zakona, se sočasno lahko izreče tudi kazen delno ali popolne zaplenbe obsojenčeve imovine, kakor tudi kazen izgube državljskih pravic po prestani kazni.

Člen 14.

1. Za postopek in sojenje po tem zakonu je pristojno okrajno narodno sodišče. Če se v tem postopku dokaže, da bi po tem zakonu kaznivo dejanje moglo imeti za posledico smrtno kazen, mora okrajno narodno sodišče ustaviti postopek in odstopiti ves predmet pristojnemu okrožnemu sodišču.

2. Postopek za dejanja iz členov 7. do 12. tega zakona se začne na prijavo kogar koli ali uradoma. Vsa oblastva, ki zvedo za kako dejanje po tem zakonu, morajo vložiti prijavo pri pristojnem okrajnem sodišču.

Člen 15.

Zoper sodbo narodnega sodišča, izdano na prvi stopnji, je dopustna pritožba v roku meseca dni od dne pridobitve sodbe na višje narodno sodišče, čigar sodba je dokončna in izvršna. Pritožba praviloma ne zadrži izvršitve sodbe, izvzemši primere smrtnih kazni; vendar sme sodišče izvršitev do pravnomočnosti sodbe odložiti, če je nevarnost, da bi zaradi izvršitve sodbe nastala obsojencu nepopravljiva škoda.

Člen 16.

Redno narodno sodišče lahko odredi, da se obdolženeц pripre, če je nevarnost, da pobegne, kakor tudi v primerih, ko gre za dejanje, za katero bi se mogla izreči smrtna kazen.

Člen 17.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se objavi v »Uradnem listu demokratične federativne Jugoslavije«.

Beograd dne 24. maja 1945.

Predsedništvo

Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije

Tajnik:

M. Peruničić s. r.

Predsednik:

Dr. I. Ribar s. r.

322.

Za zaščito enakopravnosti narodov kakor tudi enakopravnosti državljanov demokratične federativne Jugoslavije ne glede na njih narodno, plemensko ali versko pripadnost, izdaje Predsedništvo Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije na podstavi člena 4. odloka o vrhovnem zakonodajnem in izvršilnem narodnem predstavniškem zboru Jugoslavije kot začasnem organu vrhovne narodne oblasti v Jugoslaviji med narodno osvobodilno vojno tale

zakon

o prepovedi izzivanja narodne, plemenske in verske mržnje in razdora

Člen 1.

Vsako omejevanje državljskih pravic kakor tudi vsako dajanje svoboščin in prednosti (privilegijev) državljanom de-

mokratske federativne Jugoslavije v zvezi z njihovo narodno, plemensko ali versko pripadnostjo je kaznivo kot kaznivo dejanje, ki meri na to, da bi se kršilo načelo enakopravnosti narodov in državljanov ter bratstvo in enolnost narodov demokratične federativne Jugoslavije kot osnovna pridobitev narodno osvobodilne borbe.

Člen 2.

Kot tak napad na narodno enakopravnost se kaznuje tudi vsako agitiranje in propagiranje, ki meri na to, da se izzove ali podneti narodna ali plemenska mržnja ali razdor, prav tako pa tudi pisanje, izdajanje, tiskanje in razširjanje spisov take vsebine.

Člen 3.

Dejanja iz členov 1. in 2. se kaznujejo z zaporom od treh mesecev do petih let, pri čemer se lahko izreče tudi še kazen izgube državljske časti do petih let po prestani zaporni kazni.

Člen 4.

Če imajo dejanja iz členov 1. in 2. značaj množičnega nereda ali če izzovejo hujše posledice ali če so druge posebno otežujoče okolnosti ali če jim je postavljen smoter, izpeditkopavati in slabiti osnovne narodne pridobitve narodno osvobodilne borbe, se kaznujejo s strogim zaporom od 2 do 15 let ob delni ali popolni zaplenbi imovine in izgubi državljske časti, v primeru pozivanja na ubojstva pa s smrtjo.

Huje se kaznuje dejanje v povratku ali če ga stori javni uslužbenec v izvrševanju svoje uradne dolžnosti.

Člen 5.

Izzivanje in razpihovanje verske mržnje se kaznuje kakor izzivanje in razpihovanje narodne ali plemenske mržnje.

Dejanje izzivanja in razpihovanja verske mržnje je v tem, da napadejo pripadniki ene vere kako drugo veroizpoved ali da izzovejo sovražno upornost pripadnikov ene veroizpovedi proti pripadnikom druge na verski podlagi.

Znanstvena kritika vere volče in kritika nepravilnega delovanja verskih predstavnikov in cerkvenih uslužbencev se ne more šteti za izzivanje verske mržnje.

Za otežujočo okolnost se šteje, če izzivajo in razpihujejo versko mržnjo cerkveni predstavniki.

Člen 6.

Kazniva dejanja po tem zakonu sodi na prvi stopnji okrajno narodno sodišče, če bi pa dejanje moglo imeti za posledico smrtno kazen, pristojno okrožno narodno sodišče kot prva stopnja.

Člen 7.

Ta zakon stopi v veljavo, ko se objavi v »Uradnem listu demokratične federativne Jugoslavije«.

Beograd dne 24. maja 1945.

Predsedništvo

Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije

Tajnik:

M. Peruničić s. r.

Predsednik:

Dr. I. Ribar s. r.

323.

Na predlog ministrskega sveta demokratične federativne Jugoslavije izdajo Predsedništvo Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije na podstavi člena 4. odloka o vrhovnem zakonodajnem in izvršilnem narodnem predstavi-

škem zboru Jugoslavije kot začasnem organu vrhovne narodne oblasti v Jugoslaviji med narodno osvobodilno vojno lala

zakon o civilni mobilizaciji veterinarjev

Člen 1.

Vsi veterinarji ne glede na to, ali so v državni ali zasebni službi, se podreajo civilni mobilizaciji in dajejo na razpolago ministrstvu za kmetijstvo demokratične federativne Jugoslavije.

Člen 2.

Minister za kmetijstvo demokratične federativne Jugoslavije se pooblašča, da sme sporazumno s pristojnimi ministri za kmetijstvo federalnih enot odrediti veterinarjem iz člena 1. tega zakona za določen čas tisto službo in v tistem kraju, kjer to terjajo potrebe in koristi narodne živinoreje in narodnega gospodarstva.

Veterinarje, ki bi jih s civilno mobilizacijo in razporeditvijo ne zajelo zvezno ministrstvo za kmetijstvo, lahko s civilno mobilizacijo in razporeditvijo po predpisih tega zakona zajamejo deželna ministristva za kmetijstvo.

Člen 3.

Po določbah tega zakona civilno mobilizirani veterinarji prejemajo plačo v višini svojih dosedanjih prejemkov ter brezplačno stanovanje, hrano in prevoz.

Veterinarji iz zasebne službe dobivajo prejemke veterinarjev iz državne službe z isto kvalifikacijo na način, omenjen v prvem odstavku tega člena.

Člen 4.

Za posebno marljivo, požrtvovalno, vzorno ali udarniško delo smejo civilno mobilizirani veterinarji dobivati od narodno osvobodilnih odborov, deželnih ministrstev ali zveznega ministristva za kmetijstvo posebne nagrade v denarju ali naravi.

Člen 5.

Civilno mobilizirani veterinarji se podreajo upravno in disciplinsko tistim narodnim oblastvom, katerim so dodeljeni na delo.

Člen 6.

Mobilizirani veterinarji nimajo v določenih jim službi pravice izvrševati zasebno prakso, niti ne smejo sprejemati od zasebnikov nagrad y kateri koli obliki.

Člen 7.

Organi narodne oblasti nikakor niso upravičeni, odločbe ministra za kmetijstvo demokratične federativne Jugoslavije o mobilizaciji veterinarjev po tem zakonu spreminjati ali zadrževati njih izvršitev.

Člen 8.

Minister za kmetijstvo demokratične federativne Jugoslavije predpiše pravilnik o opravljanju službe civilno mobiliziranih veterinarjev ter pravilnik o ocenjevanju sposobnosti civilno mobiliziranih veterinarjev.

Člen 9.

Ta zakon stopi v veljavo ko se objavi v »Uradnem listu demokratične federativne Jugoslavije«.

Beograd dne 24. maja 1945.

Predsedništvo

Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije

Tajnik:

M. Poruničić s. r.

Predsednik:

Dr. I. Ribar s. r.

324.

Na predlog ministrskega sveta demokratične federativne Jugoslavije izdaje predsedništvo Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije na podstavi člena 4. odloka o vrhovnem zakonodajnem in izvršilnem narodnem predstavniškem zboru Jugoslavije kot začasnem organu vrhovne narodne oblasti v Jugoslaviji med narodno osvobodilno vojno lala

zakon

o zbiranju, hranjenju in razdeljevanju knjig in drugih kulturno-znanstvenih in umetniških predmetov, ki so postali državna last po odloku Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije z dne 21. nov. 1944

Člen 1.

Ministrstvo za prosveto demokratične federativne Jugoslavije skrbi za zbiranje, hranjenje in razdeljevanje knjig, arhivskih in muzejskih predmetov, umetniških slik in kipov, znanstvenih zbirk, muzikalij in vseh drugih predmetov zgodovinskega, znanstvenega ali umetniškega pomena, ki so postali državna last po odloku Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije z dne 21. novembra 1944 o prehodu sovražniške imovine v državno last, o državnem upravljanju imovine odsolnih oseb in o sekvestraciji imovine, ki so jo okupatorska oblastva nasilno otujila.

Vsi posli v zvezi s tem se prenesejo iz pristojnosti ministristva za trgovino — Državne uprave narodne imovine — v pristojnost ministristva za prosveto. Natučnejše določbe o načinu prenosa teh poslov izdasta sporazumno ministra za industrijo in za prosveto.

Člen 2.

Ministrstvo za prosveto demokratične federativne Jugoslavije predpiše načrt in navodila, po katerih bodo prosvetna oblastva federalnih enot zbirala predmete, naščete v členu 1. tega zakona, in jih imela v hranilbi do njihove dokončne razdelitve.

Člen 3.

Kdor koli vzame, razpečava ali uničuje navedene predmete v katerem koli pogledu in v kateri koli nameni, se kaznuje po predpisih, izdanih o uničevanju državne lastnine.

Člen 4.

Zbrane predmete razdeli ministrstvo za prosveto demokratične federativne Jugoslavije sporazumno s prosvetnimi oblastmi posameznih federalnih enot. V ta namen poročajo prosvetna oblastva federalnih enot o potrebah svojih ustanov, pri čemer morajo zlasti upoštevati tiste, ki so bile v vojni uničene ali poškodovane.

Člen 5.

Ta zakon stopi v veljavo ko se objavi v »Uradnem listu demokratične federativne Jugoslavije«.

Beograd dne 24. maja 1945.

Predsedništvo

Antifašističnega sveta narodne osvoboditve Jugoslavije

Tajnik:

M. Peruničić s. r.

Predsednik:

Dr. I. Ribar s. r.

325.

Na predlog ministra za kmetijstvo izdaje Gospodarski svet sledečo

uredbo

o preskrbovanju države z veterinarskimi cepivi

in zdravili

Preskrbovanje države z dobriimi in cenovnimi cepivi, zdravili, diagnostičnimi pripomočki, obvezanij in materialom, m-

strumenti in drugimi potrebščinami veterinarske službe spada v pristojnost ministristva za kmetijstvo demokratične federativne Jugoslavije.

Clen 2.

Ministrstvo za kmetijstvo opravlja gorenjo nalogo po Zavodu za proizvodnjanje veterinarskih cepiv in zdravil kot samostojni strokovni in tehnični ustanovi.

Naloga tega zavoda je, da proizvaja, uvaža, izvaža in porazdeljuje vse potrebščine veterinarske službe za vse ozemlje demokratične federativne Jugoslavije. Poleg tega dela zavod znanstvene raziskave na tem torišču, prireja tečaje za izpopolnjevanje veterinarjev, obvešča in poučuje ljudstvo o zatiranju živalskih bolezní in opravlja ostale posle, ki mu jih minister za kmetijstvo naloži.

Clen 3.

V sestav tega zavoda pridejo vsa podjetja, ki se bavijo s temi posli in so v rokah države ali kakšne javne ustanove; in to: če se bavijo zgolj z izdelovanjem veterinarskih preparatov, celotno, drugače pa po tistem delu in s listimi napravami, ki rabijo veterinarski proizvodnji.

Za vsako podjetje, ki naj po tej uredbi pride v sestav Zavoda za proizvodnjanje veterinarskih cepiv in zdravil, izda Gospodarski svet na predlog ministra za kmetijstvo posebno odločbo.

Clen 4.

Zavod za proizvodnjanje veterinarskih cepiv je državno gospodarsko podjetje in posluje po načelih trgovskega poslovanja.

Glede materialnega poslovanja, organizacije dela in uprave zavoda veljajo predpisi dosedanje uredbe o ustroju, delu in poslovanju Državnega zavoda za proizvodnjanje veterinarskih cepiv in zdravil v Beogradu. Minister za kmetijstvo se pooblašča, da sme to uredbo po potrebi spreminjati in dopolnjevati.

Določbe uredbe o državnem računovodstvu in zakona o glavni kontroli se ne uporabljajo na poslovanje tega zavoda.

Glede nagrad in honorarjev osebju zavoda za nadurno delo in delo, združeno s posebno nevarnostjo za življenje in zdravje, predpiše minister za kmetijstvo v soglasju z ministrom za finance poseben pravilnik.

Clen 5.

Ta uredba stoji v veljavo z dnem razglasitve v »Uradnem listu«.

Beograd dne 22. maja 1945.
Št. 220.

Minister za kmetijstvo:
Dr. V. Čubrilović s. r.

Po pooblastilu predsednika
Gospodarskega sveta
pomočnik:
Dr. Mijo Mirković s. r.

326.

Po izkazani potrebi izdajem sledečo

odločbo

o prepovedi odnašanja in prinašanja iz inozemstva dinarskih bankovcev demokratične federativne Jugoslavije

1. Prepovedano je vsako prinašanje in odnašanje iz države dinarskih bankovcev Jugoslavije, DFJ.

2. Kljub predpisu točke 1. je potnikom z redno vidiranimi listinami dovoljeno odnesti iz države največ 200 dinarjev na osebo, toda posamezni bankovci ne smejo biti večji od 50 dinarjev. Prav tako je potnikom z rednimi pobitimi

listinami dovoljeno prinesiti iz inozemstva v državo največ 200 dinarjev, toda posamezni bankovci ne smejo biti večji od 50 dinarjev.

3. Carinski in drugi obmejni organi so dolžni opozoriti ob prestopu meje vse potnike na vsebino te odločbe in jih pozvati, naj oddajo v polog mejne carinarnice vse zneske dinarjev v gotovini, ki presegajo dovoljeno vsoto (proti potrdilu). Na ta način ploženi dinarski zneski se potnikom lahko vrnejo ob povratku v državo oziroma v inozemstvo, proti vrnitvi izdane potrdila, in to bodisi pri tisti carinarnici, kjer so denar položili, ali pa pri drugi carinarnici, če se potnik ne vrača po isti poti.

Zneske dinarskih bankovcev, ki spadajo pod prepoved odnašanja oziroma prinašanja in ki se najdejo ob preiskavi pri potnikih, morajo carinski organi zapleniti in o tem izdati potrdilo. Ob tej priložnosti se spiše zapisnik, ki mora obsegati te podatke:

- a) potnikovo ime, priimek in natančni naslov;
- b) znesek odvzetih bankovcev;
- c) državo, iz katere se bankovci prinašajo;
- č) način, kako je potnik dobil bankovce in komu v resnici pripadajo;
- d) za kaj bi se bili bankovci uporabili, in
- e) ostale imetnikove izjave v zvezi s tem primerom.

4. Carinarnice pošljejo zaplenjene bankovce Narodni banki, ki jih vpiše v dobro računu ministristva za finance, bančno-valutnega oddelka; zapisnike pa pošlje ministristvu za finance, bančno-valutnemu oddelku.

5. Predpisi te odločbe se ne nanašajo na obmejni in dvolastniški promet.

6. Ta odločba stoji v veljavo ko se objavi v »Uradnem listu«.

Beograd dne 11. maja 1945.

VII, št. 1799.

Namestnik ministra za finance;
minister za industrijo
Andrija Hebrang s. r.

327.

Odločba

o uporabljanju odločbe o razpolaganju z vezanimi terjatvami in o izplačevanju akontacij na potrdila tudi na zavarovalna podjetja

Da bi se omogočilo zavarovalnim podjetjem redno izpolnjevanje njihovih obveznosti nasproti zavarovancem v času do likvidacije potrdil oziroma do deblokiranja terjatev pri denarnih zavodih, začasno vezanih po zakonu o tečajih okupacijskih bankovcev in o poravnavanju obveznosti,

odločam,

da smejo zavarovalna podjetja za izplačevanje obveznosti iz zavarovanja in režijskih izdatkov razpolagati s svojimi terjatvami pri denarnih zavodih do zneska teh obveznosti oziroma izdatkov, kakor tudi da se smejo izplačevati zavarovalnim podjetjem v ta namen pri Narodni banki, Državni hipotekarni banki in Poštni hranilnici akontacije na prejeta potrdila v zvezi z zamenjavo okupacijskih bankovcev povsem po odločbi o razpolaganju z vezanimi terjatvami in o izplačevanju akontacij na potrdila (»Uradni list« št. 24).

Beograd dne 23. maja 1945.

VII, št. 2009.

Po pooblastilu ministra za finance;
pomočnik

Dr. O. Blagojević s. r.

328.

Na podstavi § 23. finančnega zakona k zveznemu proračunu izdatkov in dohodkov za proračunsko dobo april-junij 1915 predpisujem tale

pravilnik

o povračilu stroškov za službena potovanja in selitve zveznim uslužbencem, uslužbencem zveznih prometnih in ostalih samostojnih ustanov

I.

Povračilo stroškov za službena potovanja.

1. Splošne določbe

Člen 1.

Zveznemu uslužbencu, ki potuje po pristojnem nalogu da opravi zvezni posel, dalj ko 3 km od svojega službenega kraja, gresta dnevnic in povračilo ostalih stroškov po določbah tega pravilnika.

Člen 2.

Z zveznimi uslužbenci po tem pravilniku se razumejo: uradniki, uradniški pripravniki, zvančniki, služitelji, pogodbeni in honorarni uradniki, dnevničarji, dninarji in delavci v službi zvezne vlade, zveznih prometnih in ostalih zveznih samostojnih ustanov.

Člen 3.

1. Za službeni kraj se šteje gradbeni okoliš kraja, kjer je uslužbenec postavljen ali dodeljen v službovanje.

2. V krajih, kjer sta ožji in širši gradbeni okoliš, je šteti za službeni kraj samo ožji gradbeni okoliš.

3. Če nastane spor o mejah gradbenega okoliša, odloči pristojno gradbeno oblastvo.

4. Če stanuje uslužbenec zunaj gradbenega okoliša svojega službenega kraja, pa gre po službenem opravilu v kraj kjer stanuje, nima pravice do povračila stroškov po tem pravilniku.

Člen 4.

1. Službeno potovanje se sme odrediti samo, če bi se službeni posel ne mogel drugače opraviti.

2. O potrebi službenega potovanja odloči pristojni nadredbodavec oziroma starešina enote pri zveznih prometnih ustanovah.

3. V odredbi o službenem potovanju se morajo navesti trajanje in način potovanja kakor tudi namen in smer, kolikor ni potovanje zaupne narave.

Člen 5.

Službeno potovanje se mora opraviti tako, kakor je za zvezno blagajno najcenejše. Dražji način potovanja se sme odobriti samo, če je promet prekinjen, kar se mora dokazati s potrdilom pristojnega zveznega deželnega oziroma krajevnega oblastva, ali če je to v korist službenega posla, kar vsakokrat ocenji in o tem odloči pristojni nadredbodavec.

Člen 6.

Ob službenem potovanju se morajo uporabljati direktne prometne zveze. Kjer so take zveze, ima prekinitev potovanja radi odmora ali prenočevanja za posledico, da se dnevnic sorazmerno zniža.

2. Dnevnic

Člen 7.

1. Za čas službenega potovanja v mejah države gre tale dnevnic:

Zap. štev.	Vrsta uslužbencev	dinarjev
1	Uslužbenci od I. do IV/2 položajne skupine	120.—
2	Uslužbenci od V. do VIII. položajne skupine	100.—
3	Uslužbenci od IX. do X. položajne skupine in pripravniki IX. položajne skupine	80.—
4	Pripravniki X. položajne skupine, zvančniki, služitelji, dnevničarji, dninarji in delavci pri zveznih prometnih ustanovah	70.—

2. Znesek dnevnic po odstavku 1. tega člena se izplačuje za potovanja v kraje in območja, ki so proglašeni za prvi draginjski razred.

3. Če se opravlja službeni posel v kraju ali v območju, ki sta proglašena za drugi draginjski razred, se dnevnic po odstavku 1. zniža za 15 %, v kraju ali v območju pa, ki sta proglašena za tretji draginjski razred, pa za 30 %.

4. Če se opravlja službeni posel v krajih ali v območjih, razvrščenih v različne draginjske razrede, gre pravica do dnevnic po dejansko prebitem času v tistem kraju ali območju draginjskega razreda.

5. Po 30 dneh, prebitih v istem kraju, se zniža dnevnic za 20 %. Prekinitev bivanja zaradi službenega pota iz kraja, kamor je bil uslužbenec odposlan, ne prekinja tega roka po povratku v ta kraj.

6. Po odstavku 5. tega člena se zniža dnevnic tudi uslužbencem, ki opravljajo terensko delo zunaj službenega kraja, ne glede na to, ali iz kraja v kraj. Katero delo se mora šteti za terensko, se določi s posebnimi predpisi.

7. Uslužbencu, ki odide med urami predpisanega delovnega časa brez službene potrebe iz kraja poslovanja, ne gre dnevnic za ta dan.

8. Uslužbencu, ki med službenim potovanjem tako oboli, da ne more opravljati službe, pa se zaradi bolezni tudi ne more vrniti v svoj službeni kraj, gre ustrezna dnevnic, dokler bolezen traja. Če se zdravi brezplačno v javni bolnišnici, mu dnevnic ne gre. Da ne more opravljati službe in se vrniti v službeni kraj zaradi bolezni, se dokazuje s potrdilom zdravnika v javni službi.

Člen 8.

1. Čas za dnevnic se računa od dneva odhoda do dneva povratka. Za dan odhoda in dan povratka gre po pol dnevnic. Za ostali čas trajanja potovanja gre za vsak dan celotna dnevnic. Če traja vse službeno potovanje manj ko 12, toda več ko 3 ure, gre pol dnevnic. Če je trajalo službeno potovanje manj ko 3 ure, ne gre dnevnic.

2. Če se vrača uslužbenec doktor traja službeno potovanje, v službeni kraj, se sešteje število ur, prebitih pri delu zunaj službenega kraja, in se dnevnic računa po določbah prednjega odstavka.

3. Povračilo za osebni prevoz

Člen 9.

1. Za službeno potovanje po železnici, z ladjo, letalom ali avtobusom gre povračilo za vozovnico, in sicer:

a) uradnikom in uradniškim pripravnikom po železnici II. razred. z ladjo pa I. razred;

b) vsem ostalim uslužbencem po železnici III. razred, z ladjo pa II. razred.

2. Če ima uslužbenec pravico do brezplačne vožnje na kateri koli podstavi in v katerem koli razredu, mu ne gre povračilo za osebni prevoz.

3. Če ima uslužbenec pravico do znižane vožnje, mu gre povračilo za znižano vrednost vozovnice tistega razreda, ki mu gre po odstavku 1., ne glede na to, ali je pravico do znižane vožnje izkoristil ali ne.

4. Če na železnici ali ladji ni razreda, do katerega ima uslužbenec pravico, mu gre povračilo za vozovnico tistega razreda, ki ga je mogel uporabiti.

5. Če se uslužbenec, ki mu gre nižji razred, po posebni službeni potrebi naroči, da potuje z ministrom ali uradnikom, ki mu gre višji razred, se mu prizna povračilo za vozovnico višjega razreda.

Člen 10.

1. Na razdaljah, na katerih ni železniškega ne ladijskega ne avtomobilskega prometa kaknega državnega ali drugega javnega oziroma zasebnega podjetja ali če se ta prevozna sredstva ne dajo uporabljati, gre povračilo za prevoz, in to vsem uslužbencem in ostalemu osebju v zvezni službi po 5 dinarjev na kilometer.

2. Pri lorenskih delih ne gre kilometrina za hojo po terenu, marveč samo za odhod do središča prostora, kjer se izvršijo terenska dela, in obratno. Če se to središče radi opravljanja dela na drugem prostoru spremeni, daje ta sprememba pravico do kilometrine do novega središča, če znaša razdalja več ko 3 kilometro.

3. Za priznavanje razdalje so odločilna potrdila pristojnega gradbenega oblastva.

4. Ulomek pod enim kilometrom se računa za cel kilometer.

5. Če je po enem predloženem računu več razdalj, se vse razdalje seštejejo in se računa ulomek v skupni vsoti za cel kilometer.

4. Povračilo za izredne stroške

Člen 11.

Če je imel uslužbenec ob opravljanju službenega posla izredne stroške, o katerih v tem pravilniku ni določb, ki so pa po oceni pristojnega naredbodavca bili potrebni za opravo poverjenega posla, mu gre povračilo po predloženem dokazilu.

5. Posebne določbe

Člen 12.

Pogodbenim in honorarnim uslužbencem gresta za čas službenega potovanja dnevnic in povračilo ostalih stroškov po predpisih tega pravilnika. Višina dnevnic in drugih povračil se določa po višini mesečne nagrade oziroma honorarja, t. j. po položajni skupini, kateri je uslužbenec po višini mesečne nagrade oziroma honorarja najbližji. Dnevnic in druga povračila ne smejo biti ne višji ne nižji od tistih, ki so določeni v členih 7., 11. in 10.

Člen 13.

1. Deželnim uslužbencem in uslužbencem nižjestopnih organov narodne oblasti, katerih zvanja so razdeljena na položajne skupine enako zveznim uslužbencem, gresta za čas službenega potovanja po poslu zvezne vlade dnevnic in povračilo ostalih stroškov v istih zneskih in ob istih pogojih, kakor zveznim uslužbencem enake položajne skupine.

2. Deželnim uslužbencem in uslužbencem nižjestopnih organov narodne oblasti, katerih zvanja niso razvrščena na položajne skupine enako zveznim uslužbencem, kot pogodbenim in honorarnim uslužbencem ter dnevničarjem deželnih in

nižjestopnih organov narodne oblasti, se določita za čas službenega potovanja po zveznem poslu dnevnic in povračilo ostalih stroškov kakor uslužbencem iz člena 12. tega pravilnika.

Člen 14.

Upokojevcem gresta za čas službenega potovanja dnevnic in povračilo ostalih stroškov kakor da so v aktivni zvezni službi, in sicer po tisti položajni skupini, v kateri so bili upokojeni, oziroma po kateri se jim je pokojnina odmerila.

Člen 15.

1. Osebam, ki niso zvezni uslužbenci, ki se pa oredijo na službeno potovanje, določi višino dnevnic in povračilo ostalih stroškov za vsak primer posebej minister za finance po predlogu resornega ministra.

2. Za posamezne skupine natančno določenih primerov sme predpisati minister za finance po predlogu resornega ministra dnevnic in povračilo ostalih stroškov z občno odločbo.

Člen 16.

1. Kadar je zasebnik, bodisi pravna ali fizična oseba, po zakonu dolžen trpeti stroške za potovanje zveznega uslužbenca, opravljeno na poziv zasebnika ali pa po zakonskem oziroma službenem nalogu, se pobirajo dnevnic in ostali stroški s tistimi zneski, ki so za tistega uslužbenca določeni po tem pravilniku.

2. Za potovanje po železnici ali z ladjo veljajo določbe člena 9. Uslužbenec mora uporabljati razred, ki mu gre po odstavku 1. člena 9. in se ne sme koristiti z znižano vožnjo. Povračilo za celotno vozovnico se mu prizna po predloženem dokazilu o plačanem znesku.

3. Zasebniki morajo položiti pri zadevnem uradu vnaprej približno usreznajočo vsoto. Iz položene vsote se mora izplačati odposlanemu uslužbencu predpisana akontacija, po opravljenem poslu pa dnevnic in povračilo ostalih stroškov po predloženem računu, ki ga pregledajo in overijo kontrolni organi. Če po pregledu kontrolnih organov izkazuje položena vsota presežek, se vrne ta položniku, primanjkljaj pa mora položnik doplačati.

4. Če so taka potovanja istega dne in v istem kraju po poslani za več oseb, velja, da se je opravilo samo eno potovanje, stroške pa morajo povrniti vsi prizadeti v razmerju s porabljenim časom, ki se ugotovi za vsakega izmed njih v dnevniku.

II.

Povračilo selitvenih stroškov

1. Splošne določbe

Člen 17.

1. Zveznim uslužbencem, pogodbenim in honorarnim uslužbencem, dnevničarjem in delavcem zveznih prometnih ustanov gre, če se premestijo po službeni potrebi v drug službeni kraj, ne glede na to, koliko je oddaljen od kraja dotedanjega službovanja, povračilo selitvenih stroškov, in to:

a) dnevnic, osebna in za vsakega preseljenega rodbinskega člana;

b) povračilo za prevoz, osebni in za vsakega preseljenega rodbinskega člana in

c) povračilo za preselitev pohištva.

2. Povračilo selitvenih stroškov gre od kraja premestitve do novega namembnega kraja. Če se ne selijo od kraja premestitve ali do novega namembnega kraja, velja tisto povračilo selitvenih stroškov, ki je ugodnejše za državno blagajno.

3. Povračilo selitvenih stroškov ne gre, če se selitev opravi preden se je izdal akt, iz katerega izvira pravica do povračila.

Clen 18.

1. Povračilo selitvenih stroškov po členu 17. gre tudi še:

a) zveznim uslužbencem po upokojitvi kakor tudi njih rodbinam ob njih smrti, in sicer od kraja upokojitve do kraja nove naselitve. Na prošnjo ali za kazen upokojenim uslužbencem to povračilo ne gre;

b) upokojencem, ki se reaktivirajo brez prošnje po službeni potrebi, in to od njih prebivališča do novega službenega kraja;

c) zveznim uslužbencem, pogodbenim in honorarnim uslužbencem in vsem dnevničarjem, postavljenim pri stalnih zveznih ustanovah v inozemstvu, če se upokojijo ali odpustijo, kakor tudi njihovim rodbinam ob njih smrti, in sicer od stalnega službenega kraja do kraja njih preselitve v državi in

č) rodbinam umrlih zveznih uslužbencev, in to od dotodanjega službenega kraja umrlega uslužbenca do kraja njih nove naselitve.

2. Če se selitev ne opravi tako, kakor je določeno v točkah a) do č) prednjega odstavka, se določi povračilo po odstavku 2. člena 17.

3. Pravica do povračila zastara, če se selitev ne opravi v roku 6 mesecev, kar se računa za osebe iz točk a) in c) odstavka 1. tega člena in za njihove rodbine od dneva razrešitve upokojenega oziroma odpuščenega uslužbenca, za rodbine iz točke č) odstavka 1. tega člena pa od dne uslužbenčeve smrti.

4. Rodbini gre tisto povračilo selitvenih stroškov, ki bi šlo uslužbencu, od katerega rodbina to pravico izvaja.

Clen 19.

Če se dá opraviti selitev po železnici ali z ladjo, se ne smejo uporabljati voz, jadrnica, čoln ali druga prevozna sredstva na vodi, razen če bi bil ta način selitve cenejši za državno blagajno ali če bi bil promet prekinjen.

Clen 20.

Selitev rodbine in pohaštva mora uslužbenec opraviti hkrati in sočasno, ko odide sam na novo dolžnost. Če tega iz opravičenih razlogov ne bi mogel storiti, mu gredo tista povračila, ki so določena za uslužbenca, ki se seli brez pohaštva. Ko preseli rodbino in pohaštvo, se mu izplača samo razlika, tako da skupno povračilo selitvenih stroškov ne presega zneska, ki bi mu šel, če bi bil selil rodbino in pohaštvo takoj s seboj.

Clen 21.

Za rodbinske člane po tem pravilniku se štejejo zakonska in nezakonska žena in vsi otroci, katerim je ta uslužbenec hranitelj, in to do dovršenega 18. leta starosti. Izjemoma se štejejo za rodbinske člane tudi tisti otroci nad 18 leti starosti, ki so za pridobivanje trajno nesposobni ali se redno šolajo, toda v tem drugem primeru samo do dovršenega 23. leta starosti.

Clen 22.

1. Če sta mož in žena zvezna uslužbenca, pa se selita iz istega kraja v isti kraj, se šteje žena glede pravice do povračila selitvenih stroškov za rodbinskega člana ne glede na to ali je premeščena po službeni potrebi ali pa na prošnjo. Če je mož premeščen na prošnjo, žena pa po službeni potrebi, je žena upravičena do povračila selitvenih stroškov, mož se pa šteje za rodbinskega člana.

2. Žena je upravičena do selitvenih stroškov tudi, če je poročena z upokojencem; v tem primeru se šteje mož za rodbinskega člana po prednjem členu. Če ima mož zasebni poklic, se ne šteje za rodbinskega člana, razen če bi bil nesposoben za pridobivanje in siromašnega stanja. Siromašno stanje in nesposobnost za pridobivanje se dokazata s potrdilom krajevnega narodnega odbora.

Clen 23.

Vdovci in vdove brez otrok in zakonci, ki živijo ločeno zaradi zakonskih sporov, nimajo otrok ali pa jih imajo, toda se otroci ne vzdržujejo pri njih, se štejejo glede pravice do povračila selitvenih stroškov za samske.

Clen 24.

Uslužbenci, zaposleni v inozemstvu pri zveznih ustanovah začasnega značaja, kakor tudi uslužbenci, ki so poslani v inozemstvo radi oprave določenega zveznega posla, nimajo pravice do povračila stroškov za selitev rodbine in pohaštva.

2. Dnevnice

Clen 25.

1. Za čas selitve v mejah demokratične federativne Jugoslavije gre osebna dnevnicca kakor za čas službenega potovanja, za vsakega preseljenega rodbinskega člana pa polovica osebne dnevnice zadevnega uslužbenca.

2. Če je trajalo selitveno potovanje skupaj 12 ur ali manj, se mora računati kljub odst. 1. člena 8. celotna dnevnicca.

3. Povračilo za osebni prevoz

Clen 26.

Za selitev po železnici ali z ladjo gre povračilo za osebni prevoz kakor pri službenem potovanju, za rodbinske člane pa povračilo za vozovnico istega razreda.

Clen 27.

1. Če se za selitev ne more uporabiti železnica ali ladja, ker teh prevoznih sredstev ni, gre vsem zveznim uslužbencem iz člena 2. tega pravilnika za vsak kilometer pota po 5 dinarjev. Prav tako gre iz naslova kilometrine po 5 dinarjev tudi za vsakega rodbinskega člana.

2. Ob delni selitvi (člen 20. pravilnika) se izplača kilometrina za rodbino tako, kakor je določeno za primer, ko se je preselila.

4. Povračilo za selitev pohaštva

Clen 28.

1. Povračilo za selitev pohaštva se določa po tejle razpredelnici:

Vsem zveznim uslužbencem iz čl. 2. pravilnika	Rodbinsko stanje	Pri selitvi po železnici ali z ladjo			Pri selitvi z vozom: vsega povračila	
		za prevoz pohaštva	za vkladanje, izkladanje, prevoz na postaje in s postaje, natorovitev, raztovoritev, poškodovanje in zavarovanje pohaštva, za vsak kilogram dojan-sko preseljenega pohaštva samo do maksimalne teže din	za prevoz prtljage	do 5 km din	za vsak nadaljnji km din
		do maksimalne teže kg		do maksimalne teže kg		
	samskemu	1000*		50**	350	15
	za rodbino do 2 otrok	5000		120	1000	30
	za rodbino z več ko 2 otrokoma	7000	0.40	150	1200	40

* Povračilo gre po predloženem tovarnem listu za tovarno blago samo do maksimalne teže. Če se prevažajo pohaštvo z več ko maksimalno težo, se mora predložiti potrdilo pristojne že-

2. Pri določanju povračila po prednji razpredelnici se upošteva samo število otrok, ki se selijo.

3. Ob selitvi po železnici mora vpisati uslužbenec, ki se seli, v duplikat tovornega lista v stolpcu, določenem za vpisovanje predpisanih ali dopustnih izjav, ne glede na to, ali je treba plačati za pošiljko voznino kot za kosovno blago ali kot za vozovni tovor: »Želim, da železnica uradoma ugotovi težo.« Ob nasprotnem postopku izgubi uslužbenec pravico do povračila, določenega v razpredelnici odstavka 1. za vkladanje in izkladanje, prevoz do postaje in s postaje, natovoritev in razovoritev, poškodovanje in zavarovanje pohištva.

4. Pohištvo v teži do 2000 kg se mora odpravljati kot kosovno blago. Če bi se pa tudi za težo do 5000 kg uporabil poseben železniški voz, se prizna voznina za vozovni tovor samo, če je enaka voznini ali manjša od voznine, ki bi se plačala, ko bi se bilo pohištvo odpravilo kot kosovno blago. Drugače se prizna samo voznina, predpisana za kosovno blago.

5. Če se uporabi za selitev pohištveni voz, se ne smeta vpisati v tovorni list njegova lastna teža, niti za njegov prevoz plačati znesek.

6. Povračilo za prevoz pohištva nad maksimalno težo se sme priznati samo uslužbencu, ki ima stvari, neogibno potrebne za opravljanje službe same. O tem odloči minister za finance po predhodni oceni in predlogu resornega ministra.

7. Sanjskemu uslužbencu, ki se seli s pohištvom, ne gre povračilo za prevoz prtljage.

8. Uslužbencu, ki se seli brez pohištva, gre povračilo samo za prevoz prtljage.

9. Vse, kar je predpisano v odstavkih 5., 6., 7., 8. in 9., velja tudi za selitev z ladjo, kolikor se da uporabiti tudi za ta način selitve.

10. Ob selitvi po železnici in z ladjo gre povračilo za vkladanje in izkladanje, prevoz do postaje in s postaje, natovoritev in razovoritev, poškodovanje in zavarovanje pohištva samo enkrat.

11. Ob selitvi z vozom se računa ulomek pod enim kilometrom za cel kilometer.

12. Ob selitvi s konji veljajo iste določbe kakor ob selitvi z vozom.

Člen 29.

Če se ne more opraviti prevoz pohištva z ladjo, ker ni redno uvedenih prog, marveč le s čolnom, jadrnico ali drugim prometnim sredstvom po morju, gre povračilo kakor ob selitvi z vozom, pri čemer se pa računa ena morska milja (1852 m) za en kilometer.

III. Službena potovanja in selitve v inozemstvo

Člen 30.

Za službena potovanja izven mej države gresta vsem zveznim uslužbencem:

- dnevnic;
 - povračilo za osebni prevoz po železnici, z ladjo ali tetalom.

Člen 31.

1. Višino dnevnic in valute, v kateri naj se dnevnice izplačajo, določi za vsak primer posebej minister za finance na predlog resornega ministra.

lezniške blagajne o tarifnem znesku za maksimalno težo in zadržno razdaljo.

** Povračilo gre po predloženem potrdilu pristojne prometne blagajne po tarifi za brzovozno blago samo do maksimalne teže. Če se prevažata prtljaga z več ko maksimalno težo, je treba predložiti potrdilo samo za maksimalno težo in zadržno razdaljo.

2. Za posamezne skupine primerov potovanja v določeno inozemstvo lahko minister za finance na predlog resornega ministra izda splošno odločbo o višini dnevnic in o valuti, v kateri naj se dnevnic izplača.

Člen 32.

Iz naslova stroškov za osebni prevoz gre povračilo po členu 9. pravilnika, le da se izplača v valuti, v kateri so ti stroški dejansko nastali.

Člen 33.

Predpisi, ki veljajo za službena potovanja oseb izven aktivne zvezne službe v državi za račun države, veljajo tudi za potovanja takih oseb za račun države v inozemstvo.

Člen 34.

1. Za selitvena potovanja v inozemstvo, iz inozemstva in iz ene tuje države v drugo gre povračilo selitvenih stroškov, in to:

- dnevnic;
 - povračilo za prevoz, osebni in rodbinskih članov in
 - povračilo za selitev pohištva.

2. Za ta povračila veljajo določbe členov 28., 29., 30., 31. in 32. v zvezi s členi 17., 18., 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25. in 26.

Člen 35.

1. V računu za povračilo potnih in selitvenih stroškov se morajo navesti povračila v tisti valuti, v kateri so bili zadeni izdatki napravljeni.

2. Akontacija ali presežek akontacije se mora vrniti oziroma izterjati v listi valuti, v kateri je bila akontacija vzeta. Presežek akontacije se izračuna tako, da se vse po računu priznane vsote zvedejo na vrednost tiste valute, v kateri se je akontacija prejela, in to po srednjem borznem tečaju v času, prebitem na potovanju.

3. Tuje valute se po predloženih računih za povračilo potnih in selitvenih stroškov izplačujejo po srednjem borznem tečaju v času, prebitem na potovanju, in to:

- v dinarjih, če je odhodna država naša država ali kakak država z valuto nižjega tečaja od dinarskega, in
 - v veljavi zadevne države, če je odhodna država z valuto krepkejšega tečaja od dinarskega.

IV. Ostale določbe

Člen 36.

1. Po vsakem službenem potovanju oziroma selitvi se mora predložiti račun, kateri mora navajati tebe podatke:

- ime, priimek, zvanje in položajno skupino uslužbenca, ki predlaga račun;
 - dan, mesec in leto, ko predlaga račun;
 - končno točko in smer potovanja ali selitve;
 - dan odhoda in povratka oziroma prestopa meje pri službenih potovanjih, dan odhoda in prihoda pa pri selitvah;
 - že na račun prejeta vsota potnih ali selitvenih stroškov, v kakšni valuti in pri kateri blagajni;
 - vse ugodnosti glede prevoznih sredstev;
 - število preseljenih otrok kakor tudi dan, mesec in leto njihovega rojstva;
 - zaporedno številkno in list dnevnic službenih potovanj.

2. V računu navedeni podatki se morajo preskusiti, račun pa mora biti overjen, da se je službeno oziroma selitveno potovanje opravilo. Račun za službeno potovanje overi starišina, ki je izdal nalog za službeno potovanje. Račun za selitveno potovanje overi starišina urada, h kateremu je uslužbenec premeščen. Račun oseb iz točk a), c) in d) odstavka 1. člena 18. pa overi krajevno zvezno, kjer tega ni, pa občinsko oblastvo.

3. Poleg ostalih dokazov se morajo priložiti tudi še:

a) akt, iz katerega izhaja pravica do povračila potnih oziroma selitvenih stroškov, v izvorniku in overjenem prepisu;

b) ob selitvi z vozom ali s konji potrdilo odhodne in dohodne občine, da se je pohištvo preselilo;

c) potrdilo o plačanih vozovnicah za potovanje po tujih železnicah in ladjah;

č) dokazila, da je plačan prevoz prtljage, kakor tudi izvorni tovorni listi za plačani prevoz pohištva s tujimi kakor tudi z domačimi železnicami in ladjami;

d) potrdilo pristojnega oblasti pri potovanju z vozom in za povračilo kilometrine o oddaljenosti kraja in

e) račun in priznanice o plačanih drobnih stroških za račun zvezne uprave (poštna pristojbine itd.) v času potovanja po službeni potrebi po členu 11. pravilnika.

Člen 37.

1. Pri zveznih prometnih ustanovah mora vsaka službena enota voditi dnevnik službenih potovanj za vse uslužbence v vsem svojem območju. Na vsakem računu potnih stroškov morata biti zapisana, preden se račun pošlje v odobritev in izplačilo, zaporedna številka in stran knjige, kjer je račun vpisan (člen 36., odst. 1., točka g).

2. Dnevnik se vodi, po času razvrščeno, za vsako proračunsko leto posebej in mora imeti tebe stolpce:

1. zaporedna številka;
2. ime in priimek uslužbenca, ki potuje;
3. njegovo zvanje;
4. številka odobritve in naloga za potovanje po vložnem zapisniku;
5. dan, mesec in leto odhoda na pot;
6. dan, mesec in leto povratka s pola;
7. število dni, prebitih na potovanju;
8. popis potovanja;
9. številka predloženega potnega računa po vložnem zapisniku;
10. dan, mesec in leto, ko se je potni račun vložil;
11. znesek računa, ki naj se izplača;
12. dan akontacije potnih stroškov;
13. znesek akontacije za potne stroške v dinarjih in
14. pripombe.

Dnevnik je določen za kontroliranje službenih potovanj kakor tudi, da se utemeljijo zahteve po kreditih v te namene.

Člen 38.

Na račun potnih in selitvenih stroškov se sme izplačati pred potovanjem ali po opravljenem potovanju po približnem izračunu znesek do $\frac{2}{3}$ skupne vsote.

Člen 39.

1. Vse terjatve po tem pravilniku zastarajo v 6 mesecih od dne ko se je potovanje oziroma selitev opravila. Ob delni selitvi (člen 20.) se računajo roki za prijavo terjatve neodvisno drug od drugega.

2. Če se je vzela določena vsota na račun potnih ali selitvenih stroškov, se mora predložiti v roku 30 dni po opravljenem potovanju redni račun (člen 36.). Drugače se izterja na račun vzeta vsota po upravni poti po splošnih predpisih o postavljanju prepovedi v korist države, če gre za zvezne uslužbence. Pri osebah, ki niso zvezni uslužbenci, se odtegnejo na račun vzete vsote od kakršnega koli njihovega prejemka pri državni blagajni, oziroma se izterja sodno, če sami ne položijo potrebne vsote.

3. Če je na račun vzeta vsota večja, kakor se po predloženem računu prizna po določbah tega pravilnika, se mora presežek takoj vrniti državni blagajni. Če se to ne stori, se mora presežek odtegniti po upravni poti od prvih prejemkov v smislu prednjega odstavka. Tako je treba postopati tudi, če je terjatev zastarela.

Člen 40.

Za resničnost predloženega računa in listin je tisti, ki predlaga račun, materialno, disciplinsko in kazensko odgovoren.

Člen 41.

1. Avtentično razlagati ta pravilnik je pristojen minister za finance.

2. Pritožbe v sporih, ki nastanejo zaradi uporabe tega pravilnika, se vlagajo pri ministru za finance. Glede računov, ki so bili izplačani brez pripombe tistega, ki jih je predložil, pritožba ni dopustna.

V.

Prehodne določbe.

Člen 42.

Ta pravilnik velja za vse zvezne uslužbence po členu 2. Potemtakem prenehajo veljati ko stopi ta pravilnik v veljavo, vsi dosedanja predpisi o povračilu potnih in selitvenih stroškov civilnim zveznim uslužbencem.

Člen 43.

Dokler se ne izdajo novi predpisi o terenskem delu po odstavku 6. člena 7. pravilnika, veljajo dosedanja predpisi.

Člen 44.

Ministrstvo za finance posameznih federalnih enot uredijo povračevanje stroškov za službena potovanja in selitve deželnim uslužbencem v soglasju z zveznim ministrom za finance, pri čemer se ravna po osnovnih načelih tega pravilnika.

Člen 45.

Ta pravilnik dobi obvezno moč z dnem razglasitve v »Uradnem listu« in velja za vsa službena in selitvena potovanja, pri katerih zneski dnevnic niso določeni.

Beograd dne 22. maja 1945.

V. št. 3565.

Pomočnik ministra za finance:
Dr. O. Blagojević s. r.

329.

Razlaga o normiranju industrijskih in obrtniških proizvodov pred 21. aprilom 1945 in po tem dnevu (pomočnik ministra za trgovino in preskrbo, št. 3332 z dne 24. maja 1945).

330.

Odločba o določitvi cene melasi (pomočnik ministra za trgovino in preskrbo, št. 2751 z dne 24. maja 1945).

331.

Odločba o določitvi cene špiritu (pomočnik ministra za trgovino in preskrbo, št. 2524 z dne 25. maja 1945).